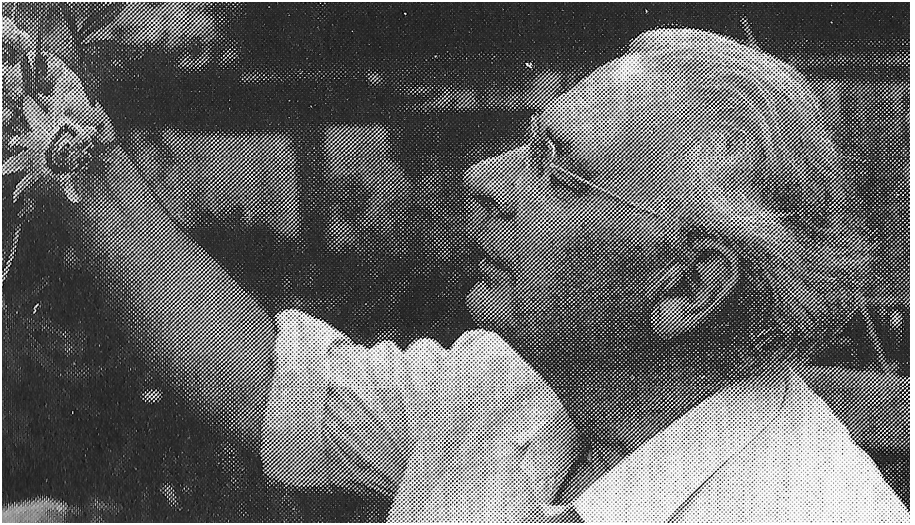

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

115

MAAS EN PEEL

LENTE 2019

Omslag: **Wilhelmus Josephus Maria Sterk werd geboren in 's-Hertogenbosch in 1917 en overleed in 1990 in Stiphout.**
Gedurende vele jaren van zijn leven was hij zeer actief voor Succulenta. Hij schreef zeer vele artikelen voor ons blad en vulde vele afdelingsavonden met voordrachten.
In 1968 werd hij redacteur van het blad Succulenta, waarvoor hij als bioloogieleraar over voldoende kennis beschikte. Helaas moest hij vanwege een ernstige ziekte deze functie al in 1970 beëindigen.
Nadien organiseerde hij voor Succulenta nog verscheidene succulentenreizen naar de Costa Brava.
Wim Sterk was lid van de I.O.S.

Afdelingsnieuws

Nr. 115 Lente 2019 28^e jaargang
Kwartaalblad van SUCCULENTA
Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

- 26 maart Doe-avond in de Jochumhof, Steyl
13 april ALV Succulenta (landelijk)
14 april Beurs Exotisch Plantencentrum Ospel
23 april Elke Frange, Canarische eilanden
12 mei Open Kas
Deelnemers: Wil van Eck, Jack Huijs, Jac Verbeek, Paul Geerlings,
Jac v.d. Sterren en Harry Knapen
28 mei Het geslacht Mammillaria, thema-avond
15/16 juni Viering 100-jarig bestaan Succulenta
25 juni Buitenbijeenkomst bij de familie Knapen, Asten
30 juni Exotische plantenbeurs Maas en Peel te Velden

6. und 7. Juli 2019
Kakteen- und Sukkulentenmarkt
Ausstellung, Verkauf, Beratung
Veranstaltungsort: Orangerie im Grugapark Essen, Norbertstr.2
(Haupteingang), 10 bis 18 Uhr
<http://www.grugapark.de/pflanzenmarkt>

Gedachte van een voorzitter 12

Williejan Rooijackers

Als U dit artikel leest is het alweer 2019. Ondanks dat het jaar alweer even bezig is wil ik U toch een uitzonderlijk mooi, fijn en goed 2019 wensen. Gelukkig heb ik de meeste van U al persoonlijk de hand mogen schudden.

Eerst nog een stukje 2018. In november een spreker, de heer de Vries, die ons meenam in de wereld van de rotstuinen. Ook deze avond was lekker interactief, er werden volop vragen gesteld en gereageerd op het getoonde. Ook mooi, Gonny had nog twee geïnteresseerde gasten meegebracht en mede daardoor volle bak. Alle stoelen bezet. Zelf had ik bij de lezing een beetje het O ja gevoel. Ondanks mijn beperkte kennis komen er toch veel zaken voorbij die heel herkenbaar en aansprekend zijn.

Kort daarna de decemberbijeenkomst. Iedereen heeft een plantje van mij of Annelies gekregen. De uitdaging is dit plantje in bloei te krijgen. De tweede uitdaging is mij te vertellen hoe het plantje heet. Ik weet het al, nu U nog. Sinds lang stond de decemberbijeenkomst in het teken van foto's enz. van leden. We hebben dit bewust geschrappt. De behoefte ligt niet meer bij plaatjes kijken. Vandaar deze keer de plantherkenningsquiz. Kunnen we dan niet meer naar foto's van leden kijken? Best wel, gewoon als extraatje tijdens een gewone bijeenkomst.

In het vorige nummer had ik al gezegd dat 2018 een mooi verenigingsjaar was. Ik wil een stapje verder gaan, trots. Trots op mijn medebestuurleden en trots op U. Want tezamen slagen we erin meer en meer (inter-)actief met de hobby bezig te zijn. Dat is een verdomd mooie ontwikkeling.

Om daarmee verder te gaan willen we een of twee keer per jaar weer planten zien op de bijeenkomst. Vermoedelijk starten we hiermee in mei. Een avond die door iemand wordt ingeleid met een korte uiteenzetting over een geslacht. Kort in de zin van 10 minuten, iets over herkomst, klimaat etc. De spreker om het zo maar even te noemen vertelt dan nog iets over een (of 2) door hem meegebrachte planten van dat geslacht. Daarna gaan we de meegebrachte planten van de leden bekijken en het verhaal daarachter horen. U begrijpt het al, iedereen krijgt vooraf het verzoek een plant mee te brengen uit het te behandelen geslacht. Uiteraard brengt U dan iets moois of aparts mee naar de bijeenkomst. U kunt gerust zijn U hoeft niet voor de zaal komen te staan met Uw plant. We blijven zitten of als U wilt beweegt U zich door de zaal om naar

een plant te gaan kijken. De bespreking wordt door ons in goede banen geleid. Het gaat erom planten te zien, te horen hoe Uw medeclublid de plant verzorgd en zo voorts. Ik zal trachten de avond goed te laten verlopen en het gesprek op gang brengen alsmede de eerste uiteenzetting.

Dat is het idee, het zal mogelijk moeten groeien en zich gaandeweg verder ontwikkelen. Maar geef het een kans en laat het gebeuren. Wij denken dat we er een mooie avondvullende activiteit bij gaan krijgen.

2019. Ik kijk tegen een spreekwoordelijk wit vel en weet eigenlijk niets te melden. Januari en met name de ledenbijeenkomst zal herinnerd worden als wit. Eigenlijk heb ik daar nooit rekening mee gehouden dat we een bijeenkomst af moesten zeggen. Oudere leden zullen wel vaker meegemaakt hebben dat het een keer niet doorging. Tijden dat we nog echte winters hadden enzovoorts. Op naar februari. Februari start met enkele leden in de lappenmand, Harry die een nieuwe heup heeft gekregen en Jack Schraets met een gevaarlijk verwijde slagader. Daaraan is hij als het goed is inmiddels geholpen en is net als Harry doende met zijn herstel.

Boeken en tijdschriften. Bij Jack Schraets stonden nog de (ingebonden) jaargangen van tijdschriften, losse boeken en boekjes. Veelal uit lang vervlogen tijden. Inmiddels hebben we een deel daarvan opgehaald en deze aangeboden aan de leden.

De jaarvergadering. De jaarvergadering verliep in een erg vlot tempo. We konden daarom ook al vroeg aan de verloting beginnen. Sommige leden hadden deze keer behoorlijk veel geluk.

Ook hebben we nog wat planten kunnen bekijken die Will van Eck meegebracht had. Leuke en bijzondere planten. Op korte termijn gaan er al diverse leden op de zaak kijken en naar verwachting inkopen. We hebben ook nog in de oude boeken en tijdschriften gekeken. Gelukkig toch nog enkele leden die belangstelling hadden. Van wat over is gaan enkele boeken mee naar de beurzen om weg te geven. De jaargangen van het Amerikaanse tijdschrift staan voorlopig bij mij. Ik ga deze eens doorbladeren op zoek naar leuke dingen en artikelen.

Vervolgens hebben we een heleboel cristaten en bijzondere planten gezien uit de collectie van Harry Knapen. Erg leuk, temeer daar Harry een verhaal bij de planten vertelde.

De avond was daarmee niet helemaal ten einde, diverse leden bleven nog even hangen om wat te drinken.

Geschiedenis Succulenta Maas en Peel

Williejan Rooijackers & Jack Schraets

2019 wordt het jaar waarin we het 100-jarig bestaan van Succulenta vieren. Er is echter nog een jubileum namelijk dat van Maas en Peel. De afdeling bestaat in 2019 maar liefst 60 jaar.

Maas en Peel is op 27 augustus 1959 opgericht onder de naam afdeling Noord-Limburg. De oprichting vond plaats in zaal Tivoli te Blerick. Toen 18 leden met

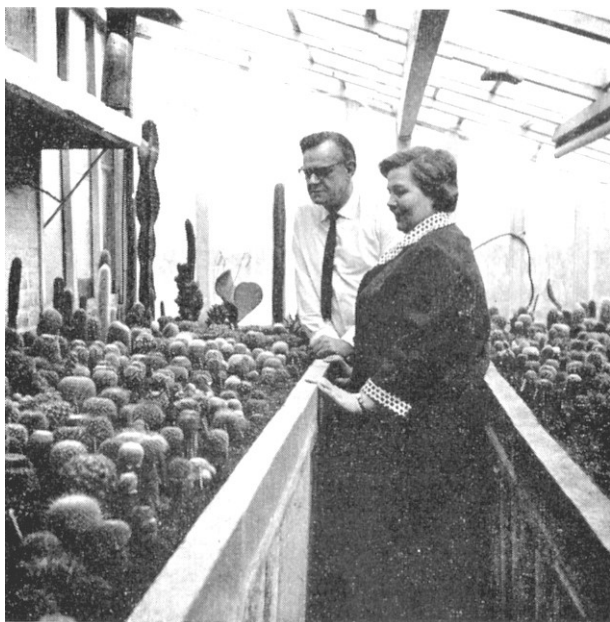

In 1988 in de Palmengarten Frankfurt rusten links Joep en Mia Vostermans en rechts Sjaar Linssen uit. Joep was vele jaren voorzitter van de afd. evenals Sjaar dat veel eerder was. Sjaar werd na zijn pensionering weer bestuurslid van de afd.

als voorzitter Wim Hagedoorn, secretaris Bep Broerse en penningmeester mevrouw Spee. Met als leden onder andere Jan Slabbers en Sjaar Linssen, welke beide het 40-jarig jubileum hebben mee gemaakt.

Andere bekende namen uit de bestuursgeschiedenis zijn Wim Ewals (vzt) en Jan de Gast (sec) gevolgd door Joep Vostermans (vzt) en Jan Slabbers (sec). Vostermans bleef voorzitter tot 1984 gevolgd door Frans van Leeuwen tot 1986. Deze werd in 1986 opgevolgd door Jack Schraets welke later ook een belangrijke rol ging spelen in Succulenta.

Jack is precies 30 jaar voorzitter geweest en werd in 2016 opgevolgd door Williejan Rooijackers. Deze was inmiddels als secretaris al enkele jaren aan het bestuur verbonden. Overigens is Jack nog steeds actief als redacteur van ons afdelingsnieuws.

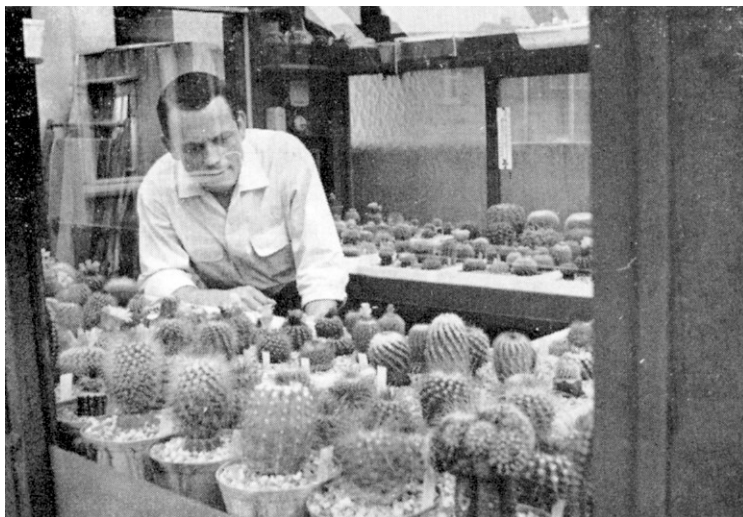

In 1965 werd deze foto gemaakt van Bep Broerse en zijn echtgenote in hun kas in Blerick. Bep was gedurende een aantal jaren secretaris van de afd.

De bijeenkomsten werden in het begin bij leden thuis gehouden. Meestal bezocht door een 10 tot 15 leden. Vanaf 1963 vonden de bijeenkomsten plaats in een zaal. In de loop der jaren in diverse zalen met klinkende namen als de Gouden Arend, Don Bosco, Elise en de Viking. Inmiddels komen we alweer vele jaren bijeen in zaal LimianZ bij de Koel in Venlo.

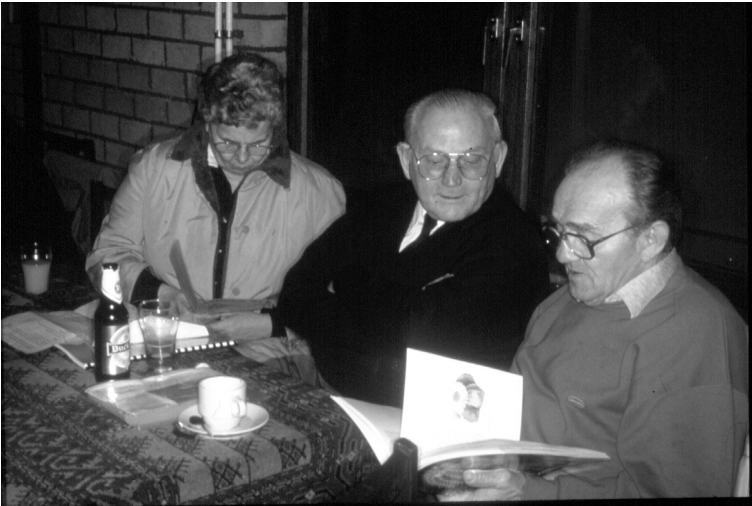
Het leden aantal steeg

aanvanke-lijk langzaam tot 39 leden in 1972. Vervolgens sloeg de cactusgekte toe tot eind jaren 70, het ledenaantal bedroeg toen meer dan 100 leden. Daarna is

Günther Königs uit Krefeld in 1966. Enige tijd na zijn pensionering beëindigde hij de hobby

het ledenaantal langzaam gaan dalen. In 2009 bij het 50-jarig bestaan had de

Jan Slabbers bladert in het boek. Hij was een der oprichters van de afd. en enige jaren secretaris. Naast hem zitten Piet Hermans en zijn echtgenote. Piet was minstens 25 jaar de man die de meeste zaden telde voor het Clichéfonds.

afdeling zo'n 45 leden. Helaas bleef deze trant doorzetten. Nu bij het 60-jarig bestaan zijn we een hele stabiele afdeling die

mede door andere, nieuwe activiteiten heel gezond is. Al enige jaren zitten we op 30 leden.

Soms ontvangt een lid, doch er zijn gelukkig ook nieuwe liefhebbers.

Eerste 3Lk. In 1966 vond in het kasteel van Well de eerste 3LK plaats. Georganiseerd door de afdeling in samenwerking met

Joep Vostermans in zijn kas aan de Schoolweg in 't Ven

Duitse en Belgische liefhebbers. De eerste jaren afwisselend in een der drie landen. Na enige jaren werd Houthalen (België) de plaats waar dit evenement gehouden werd. In 1976 is de 3LK eenmalig in Monte Carlo gehouden. Inmiddels wordt de ELK, voorheen 3LK, al ruim 20 jaar in Blankenberge gehouden.

**Vanaf eind jaren 70 houdt de afdeling jaarlijks een open kas. In de topjaren kwamen daar 500 tot soms wel 1000 bezoekers op af. Te-
gen-**

Enkele liefhebbers in de Jochumhof. V.l.n.r. Mannie Berkhout uit Someren, Theo Gommans uit Smakt (later Venray), Theo Nabben uit Sevenum, Ad Parent uit Deurne en (waarschijnlijk) op de rug gezien de toenmalige voorzitter van de afd.

woordig zijn er dat zo'n 50. Veel minder maar het levert nog steeds bekendheid op en soms een nieuw lid. In het verlengde hiervan, bekendheid geven aan onze hobby, ligt de Exotische plantenbeurs die de afdeling sedert 2013 organiseert. Kartrekker hierin was Jack Huijs.

Jochumhof te Steyl is begin jaren 70 begonnen met het opzetten van een succulentenverzameling. Tot op heden is er sprake van samenwerking tussen de Jochumhof en de afdeling. De zeer mooie collectie wordt onderhouden en verzorgd door enkele leden. De constante en belangrijke factor hierin is Nol Kurvers. Inmiddels ook ruim 80 maar nog erg begaan met de Jochumhof. De kas wordt erg goed bezocht en een deel van het onderhoud wordt bekostigd uit de verkoop van planten.

De Jochumhof is inmiddels ook een onderdeel van ons programma geworden middels doe-avonden. Tweemaal per jaar, begin en eind seizoen, houdt de afdeling een doe-avond. Gezellig samen de handen uit de mouwen en bezig zijn met de hobby. Het zijn zeer geslaagde avonden.

De afdeling heeft diverse mooie mijlpalen mogen vieren. Bij het 10-jarig bestaan een tentoonstelling in de veilinghallen te Venlo. Het 12,5-jarig jubileum werd gevierd samen met de afdeling Den Haag.

Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan werd een extra grote tentoonstelling gehouden in de Jochumhof. Die trok maar liefs 5000 bezoekers in een week-

Nol Kurvers mag beschouwd worden als de stimulator van succulenten in de Jochumhof

end. Bij het 25-jarig bestaan werden een drietal bekende sprekers uitgenodigd. Bij het 40-jarig bestaan werd de ALV van Succulenta in

Venlo gehouden en was er een gezellige avond. Ook bij het 50-jarig bestaan werd de ALV van Succulenta bij onze afdeling gehouden, toen inmiddels in zaal LimianZ te Venlo. Daaraan gekoppeld een gezellige avond met enkele sprekers. De afdeling en Succulenta. Vanuit de afdeling zijn er diverse leden actief geweest voor Succulenta, Sjraar Linssen hielp bij de opmaak van het verenigingsblad en Jan de Gast was enige tijd secretaris en Joep Vostermans bestuurslid. Na hem kwamen Frans Maessen, Frans van Leeuwen en Jack Schraets nog in het bestuur. Sjraar beheerde ook enige tijd het Clichéfonds dat later overgenomen werd door Jack Schraets. Deze vervulde die functie bijna 30 jaar. Daarbij geholpen door Piet Hermans welke 25 jaar de zaden telde.

De naam van de afdeling. De afdeling startte als afdeling Noord-Limburg. Halverwege de jaren 70 waren er ook veel leden uit midden Limburg waarop de naam veranderde in afdeling Noord- en Midden-Limburg. Langzaam kwamen er steeds meer (Oost) Brabanders bij en omstreeks 2004 werd de naam gewijzigd in afdeling Maas en Peel.

Andere tijden.

Inmiddels heeft de afdeling sinds ruim 3 jaar een geheel vernieuwd bestuur. Harry Knapen, Paul Geerlings (penningmeester) Rik Coenen (secretaris) en Wil-

Jack Schraets bewondert de fraaie (kunst)cactus die hij van de afd. ontving bij zijn afscheid van het bestuur. De nieuwe voorzitter zit gereed om alles over te nemen

liejan Rooijackers (voorzitter). Rik was 25 toen hij bestuurslid werd, bijzonder in deze tijd. Het bestuur stond ook voor een moeilijke uitdaging. Teruglopende leden aantallen, teruglopend aantal bezoekers van een bijeenkomst, teruglopende deelname aan activiteiten. Rustig aan hebben we het roer omgegooid. Goede zaken als excursies naar leden en grote excursies behouden en zelfs uitgebreid. Nieuwe zaken als interactieve plant herkenning, ontzettend mooie en gezellige doe-avonden in de Jochumhof, nieuwe thema's als cultuur en ongediertebestrijding. We zijn veel meer actief bezig met onze hobby. Minder luisteren en kijken maar veel meer doen. Ook

voor 2019 hebben we weer nieuwe activiteiten bedacht. Uiteraard gebruiken we sociale media waar nog veel uitdagingen maar ook mogelijkheden zijn. Ook proberen we heel actief de partners van onze leden te betrekken bij onze activiteiten.

Het lijkt te werken, meer deelnemers, goede activiteiten, gezellig en informatief. Van onze 30 leden bezoekt het grootste gedeelte trouw de bijeenkomsten al dan niet met partner. Het aantal leden daalt al enkele jaren niet meer. Helaas zijn er ons ook leden ontvallen maar er is ook nieuwe aanwas.

Goed voor de hobby is de komst van Exotisch plantencentrum Ospel van de familie van Eck. Niet alleen kwekerij, handel in succulenten maar ook als actief lid van de afdeling. Leuke bijkomstigheid is ook nog het feit dat ze ook een beurs organiseren.

Terugkijkend op de laatste jaren: De afdeling, nu 60 jaar, leeft en bloeit.

Het glas is half vol

Williejan Rooijackers

Ter voorbereiding op thema-avond later in het jaar even in de verzameling gekeken hoeveel *Mammillaria's* ik heb en voor zo ver ik het weet de namen opgeschreven.

Een daarvan is een bijzonder mooie en grote *Mammillaria matudae* cristaat. De

vorm en de mooie bedoorning waren de reden waarom ik deze plant gekocht heb op de ELK.

Echter nu was er een verdacht plekje zichtbaar. Bij controle bleek drie kwart van plant een vrijwel leeg omhulsel te zijn. Na enige snijwerk toch nog een mooi, ogenschijnlijk niet aangetast stuk overgehouden. Voorlopig maar eens te drogen leggen en hopen dat het goed blijft.

Pech, ja maar toch. Omdat ik nu de *Mammillaria's* bekeken heb, heb ik nog een stuk plant en daarmee de hoop deze weer beworteld te krijgen.

Als ik dit niet ontdekt had, was er niets overgebleven. Dus is het glas half vol.

Even los hiervan. Doordat ik nu noodgedwongen iets moest gaan lezen over *Mammillaria* begon ik het nog leuk te vinden ook. Daarom op de komende beurzen en evenementen maar eens op zoek gaan naar nog wat *Mammillaria* cristaten.

Poncirus

Williejan Rooijackers

Vrij recent hebben we op een ledenbijeenkomst gesproken over biologische bestrijding. Tevens hebben wij toen in het verlengde van de lezingen van Huub Caelen en Norbert Sarnes gesproken over natuurlijke omstandigheden in relatie tot de kweek van planten.

Op die avond had Jac van de Sterren een emmertje bij zich. Dat emmertje was gevuld met kleine gele citroentjes genaamd *Poncirus*. Diverse leden hebben enkele citroentjes mee genomen om deze uit te zaaien. Annelies had er ook enkele. Een ervan heeft ze opengemaakt, zadjes eruit gehaald en uitgezaaid. Het resultaat, enkele maanden later, ziet u op de foto.

Pas toen ik thuis de naam opzocht en de plant zag was daar de herkenning. De typische plant met zijn bedoornde takken. Die had ik toen vaak genoeg gezien bij Jac. Alleen nooit geweten wat het was en hoe deze zou bloeien en vrucht dragen.

Poncirus is winterhard, kan in de volle grond of in een kuip. Bloei april en mei met grote witte, sterk ruikende bloemen. Daarna verschijnen de groene vruchten die later geel worden. De vruchten zijn niet eetbaar. De takken zijn erg mooi, grillig met flinke doornen. Snoeien eventueel in het voorjaar.

Poncirus met vruchten

Filosofie van de koude grond?

Jack Schraets

Bij het doornemen van de tekst van het artikel over de geschiedenis van onze afdeling, realiseerde ik me, dat de inhoud van dat artikel veel waardevoller is voor degenen, die veel van de besproken gebeurtenissen hebben meegemaakt als lid van de afdeling, dan voor de velen onder U die dat genoeg niet hebben gehad.

Voor een deel komt dat, omdat de gebeurtenissen niet door een literator zijn weergegeven.

Ik zal proberen U te vertellen welke ervaringen ik had bij het doornemen van het artikel. Misschien maakt dat duidelijk wat ik erbaar bij de gebeurtenissen die ik wel heb meegemaakt.

Allereerst zijn daar de namen en afbeeldingen van liefhebbers die zijn overleden.

Jan Slabbers, die in de tijd dat ik liefhebber werd al werd beschouwd als nestor van de liefhebbers uit onze afdeling. In mijn ogen was hij een echte liefhebber. Altijd was hij met zijn planten bezig. Als je hem een vraag over de planten stelde, die hij waardeloos vond, dan werd je dat door hem ook zeer duidelijk te verstaan gegeven. Het meest imponerende optreden van Jan tijdens mijn lidmaatschap was wel het inrichten van een stand op de tentoonstelling Flora en Fauna in 't Ven, Venlo in de jaren tachtig van vorige eeuw. Met hulp van vele leden richtte hij die stand in, terwijl hij toen al redelijk bejaard en gehandicapt door lichamelijke gebreken was. Hij was na zijn titanenwerk finaal afgebrand en de medewerkers waren diep onder de indruk van zijn fanatisme.

Een andere naam uit vroegere tijden was die van Sjraar Linssen. In mijn tijd had hij een grote verzameling cactussen in de Jacob Catsstraat in Blerick waar hij vooral veel cactussen kweekte, die hem het meeste imponeerden. Mij is het meest bijgebleven dat hij me op een zomeravond na elf uur 's-avonds opbelde met de mededeling dat zijn grote *Selenicereus macdonaldiae* op dat moment bloeide met zeer veel bloemen. Toen ik met Riet ging kijken (direct, want deze planten bloeien echt maar enkele uren) trof ik de kas aan in het licht van een aantal bouwlampen. Hij wilde natuurlijk foto's maken van de vele tientallen bloemen, die tegelijkertijd bloeiden en dan moet je snel zijn, want de bloei is na enkele uren voorbij. Bij zijn voorbereidingen voor het maken van die foto's ging echter zeer veel tijd verloren en dus gingen de meeste bloemen weer min

of meer dicht door het felle licht. Desondanks was het een imponerend gezicht. Waarschijnlijk meer dan honderd bloemen van één plant die tegelijkertijd geopend waren, elk met een doorsnede van meer dan dertig centimeter!

Joep Vostermans was voorzitter van de afdeling van ongeveer 1970 tot (denk ik) 1983. Zijn voorzitterschap viel in een periode waarin de afd. erg veel groeide. Hij slaagde erin de vrede binnen de afd. te bewaren. Dat deed hij niet door de baas te spelen, maar vooral door overleg. Er was maar één manier om hem goed kwaad te krijgen en dat was door in zijn ogen onredelijke dingen te doen. Voor de rest gaf hij het voorbeeld: bij doe-avonden was hij steevast een van de presentatoren, hij deed aan vrijwel alle Open Dagen mee. Na zijn voorzitterschap van de afd. zocht hij bezigheden die anderen ten dienste stonden. Zo liet hij zich gewillig 'ronselen' voor het Clichéfonds. Hij deed daar heel veel werk dat varieerde van het schoonmaken van zaden, het tellen ervan, en het helpen bij het verzenden.

Als medewerker bij het Clichéfonds zaaide Joep regelmatig zaden. Vooral het zaaïen van Lithopsen was bij hem in trek. Vaak waren de resultaten uiterst matig en dat ergerde Joep ten zeerste. Bij de Open Dagen die hij jaarlijks hield maakte Joep er een gewoonte van om ter demonstratie zaden van zijn eigen Lithopsplanten in het cactus-bed te strooien en enkel weken later zag men vele zaailingetjes tussen de diverse succulenten staan. De soorten die hij op naam zaaide in zorgvuldig voorbereide zaaitesten, weigerden echter in de regel te ontkiemen. Voor Joep (en vele anderen) is dit raadselachtige probleem nooit opgeklaard!

Eind jaren zeventig waren de contacten met de Jochumhof ook zeer intensief. Bij de Jochumhof werkte destijds ook ons vroegere lid Joep Kleine Staarman. Hij had een verzameling van zeer gewilde cactussen en wat meer was hij had gouden vingers. Hij entte ontzettend veel zeldzame soorten als *Navajoa*, *Neogomesia*, *Ariocarpus* en *Sclerocactus*.

Wat meer was: hij zaaide die soorten ook vaak zelf. In die jaren verkocht hij veel planten aan liefhebbers van de afdeling, maar ook aan mensen die hem met excursies vaak bezochten. Omdat in die tijd succulenten een 'hot item' waren kwamen afd. en Jochumhof overeen om een succulentenweekend te organiseren. Voor de Jochumhof was een groter aantal bezoekers zeer welkom en voor de afd. was veel aandacht voor succulenten natuurlijk een primair doel. Bijkomend voordeel was, dat de afd. in dat weekend planten mocht verkopen en de winst was voor de afd.

Dit Succulentenweekend heeft een aantal maken plaatsgevonden. Het hoogtepunt was (als ik me niet vergis) een Pinksterweekend waarop het zo druk was in Steyl, dat geïnteresseerden langer dan twee uur nodig hadden om überhaupt binnen te komen. Alleen al de oversteek vanaf Baarlo kostte soms meer dan een uur, vanwege de grote belangstelling!

Al op de Zaterdag was de belangstelling zo massaal, dat het toenmalige bestuurslid, Frans van Leeuwen, op Zaterdagavond nog naar het Westland reed met een flinke aanhanger achter de auto om verkoopplanten op te halen. Die waren ook alweer binnen enkele uren verkocht.

Het was belangrijk dat er voldoende liefhebbers op de beurs waren, om de vragen van de vele bezoekers te beantwoorden. Die waren 'geronseld' uit onze eigen leden. Dat ging niet steeds gemakkelijk, want sommigen dachten, dat ze niet geschikt voor dergelijk werk. Ze waren immers zelf maar beginners, vonden ze.

Ik vermoed, dat minstens de helft van onze toenmalige leden actief heeft deelgenomen aan het gehele gebeuren. Achteraf vond ook iedereen het leuk. Mijn indruk is ook dat veel mensen langer lid van de afd. zijn gebleven door de band die door dit evenement ontstond.

Na een aantal jaren nam de belangstelling voor succulenten bij het grote publiek af en in het begin van de jaren tachtig werd dit jaarlijkse succulentenevenement beëindigd. Resultaat: veel nieuwe leden en een comfortabel bedrag in kas! En misschien nog belangrijker: er was een sterkere band ontstaan tussen veel leden!

In dit verhaal heb ik een aantal feiten en gedachten opgenomen, die door me heen gingen bij het lezen van het artikel 'Geschiedenis Succulenta Maas & Peel', maar lang niet alle. Ik heb ook niet alle personen, die me in gedachten kwamen gememoreerd. Maar ik kan U verzekeren dat zeer velen ervan nog regelmatig herdacht worden. Door de langdurige contacten zijn ze blijven leven in mijn geest.

Je zou kunnen zeggen, dat ze een deel van mijn leven vormen.

Hetzelfde geldt voor de evenementen, waarvan ook alleen maar een paar willekeurige genoemd zijn. De laatste jaren heb ik een aantal ontmoetingen moeten missen. Aanvankelijk vond ik dat dat zonder bestuursfunctie mogelijk moest zijn. Het was inderdaad mogelijk, maar niet aangenaam. Ik lijk me toch alleen maar helemaal happy te voelen in het gezelschap van soortgenoten. Dat wil zeggen het gezelschap van mensen die aangetast zijn door het succulenten-

virus. En ik voel me te oud om nog een echt ander virus op te lopen met als enige zekerheid, dat ik dan weer door een andere groep mensen als abnormaal beschouwd wordt.

Uit 'De Limburger' 13 maart 2019

Piet, van Harte gefeliciteerd!

Om de hoek

LEUNEN

Piet Wienen (75) koninklijk onderscheiden

Piet Wienen (75) uit Leunen heeft gisteren een koninklijke onderscheiding ontvangen uit handen van burgemeester Hans Gilissen. Dat gebeurde bij zijn afscheid als voorzitter van KBO Leunen.

Wienen zet zich al jaren in voor de Leunse samenleving, onder andere als initiatiefnemer en voorzitter van de Wijkvereniging Leunen Centrum en als lid van de pr-groep Succulente Vereniging voor Cactus en Vetplantenliefhebbers. Ook was hij jaren actief bij Omroep Venray en bij de lokale KBO.

Piet Wienen, geflankeerd door zijn echtgenote en burgemeester Gilissen. FOTO FOTO HOEDEMAKERS

